

4214

“ΤΕΧΝΗ,, ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΕΛΕΝΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ

11

27 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ - 15 ΜΑΡΤΙΟΥ 1967

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ - ΚΟΜΝΗΝΩΝ 4, ΤΗΛΕΦΩΝΟ 22130

Γεννήθηκε στην Χαλκίδα, τὸ 1939. Σπούδασε στὴν Ἀνωτάτη Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν τῆς Ἀθήνας, στὸ Ἐργαστήριο Χαρακτικῆς τοῦ Κώστα Γραμματόπουλου. Διδάσκει Γραφικὲς Τέχνες στὸ Ἀθηναϊκὸ Τεχνολογικὸ Ἰνστιτούτο. Ἐλαβε μέρος σὲ διάφορες ὁμαδικὲς ἐκθέσεις.

Στὴν Ἑλλάδα :

Α' Πανελλαδικὴ Νέων (β' βραβεῖο), Β' Πανελλαδικὴ Νέων (α' βραβεῖο), Γ' Πανελλαδικὴ Νέων (τιμητικὴ συμμετοχή), Ζ' Πανελλήνιος καὶ Η' Πανελλήνιος ἐκθεση κ.ά.

Στὸ ἐξωτερικὸ :

Σὲ δύο διεθνεῖς ἐκθέσεις Νέων τῆς Ρώμης καὶ στὴν Ἀμβέρσα μὲ τὸ ἐργαστήρι χαρακτικῆς. Ἐν συνεχείᾳ, Παρίσι, Βελιγράδι, Γενεύη (1966 - 67) ἀφοῦ πρηγουμένως (1965) ὀργάνωσε στὴν Ἀθήνα τὴν πρώτη ἀτομικὴ τῆς ἐκθεση ("Ἄστρο).

Ἔργα τῆς βρίσκονται στὸ Cabinet des Estampes τῆς Bibliothèque Nationale (Παρίσι), καθὼς καὶ σὲ πολλὰς ἰδιωτικὰς συλλογὰς.

Ἡ νέα χαρακτικὴ, ποὺ παρουσιάζει γιὰ πρώτη φορὰ ἐργασία τῆς σὲ ἀτομικὴ ἐκθεση (Ἄστρο,) δὲν εἶναι βέβαιον ἄγνωστο στὸ καλλιτεχνικὸ μας κοινόν, οὔτε στοὺς ἀναγνώστες τοῦ «Ταχυδρόμου». Ὅσες φορές ἔλαβε μέρος σὲ ὁμαδικὲς ἐκθέσεις, εἴτε τῆς γενεᾶς τῆς (Πανελλαδικῆς) εἴτε πλατύτερης συμμετοχῆς (Πανευβοϊκῆ, Πανελλήνιος), ἡ δουλειὰ τῆς ἔδειχνε μιὰν ὀλοένα καὶ πιὸ μεστή προσωπικότητα, καὶ δίκαια διακρίθηκε μὲ βραβεῖα. Μόνον πὼς ἐκεῖνες οἱ θεληματικὰ περιορισμέναι ἐμφανίσεις δὲν ἀρκοῦσαν γιὰ νὰ δώσουν — ὅπως τὸ κάνει τούτη ἡ ἐκθεση — σωστὰ τὰ μέτρα τοῦ ἀναστήματος τῆς Ἑλένης Οἰκονομίδου, ἡ ὁποία τώρα πιά μπορεῖ σίγουρα νὰ λογαριαστεῖ ὡς μιὰ νέα δύναμη τῆς χαρακτικῆς μας.

Δύναμη, θὰ ἔλεγα, εἶναι καὶ τὸ κύριον γνώρισμα τῆς ἐργασίας τῆς. Δύναμη χαλιναγωγημένη, μὰ ποὺ φανερὰ ἀποζητάει τὴν μείζονα κλίμακα, ἀκόμα καὶ στὶς μικρότερες συνθέσεις τῆς. Ὅχι πὼς ἀπουσιάζει ἡ χάρις ἢ ἡ κομψότητα : ὑπάρχουν ὅπου χρειάζονται — μαζί μὲ ἄλλαι, πιὸ οὐσιαστικὰς ἀρετῆς, ὅπως ἡ τρυφερότητα καὶ ἡ σεμνότητα —, ἀλλὰ ὑπάρχουν σὰν δεύτεροι ἢ ἐπιμέρους φροντίδες· ὄχι δόξα τῷ Θεῷ σὰν μανιέρα καὶ σὰν πρόχειρη λύσις.

Εἶναι νομίζω χαρακτηριστικὸ τῆς δεσπόζουσας ἀρετῆς τῆς Οἰκονομίδου, ὅτι στὴν ἐκθεση αὐτὴ ἀποφάσισε νὰ μὴ δείξει παρὰ τὴν πιὸ αὐστηρὴ ὄψιν τοῦ ἔργου τῆς — ξυλογραφίαι, χαλκογραφίαι, λιθογραφίαι, ὄλες ἀσπρόμαυρες , παραμερίζοντας συνειδητὰ ἕνα πλῆθος ἀπὸ σημαντικὰ ἐγχρωμα χαράγματα. Μέσα σὲ τοῦτα τὰ φαινομενικῶς ἀσκητικὰ καὶ περιορισμένα πλαίσια, μπορεῖ κανεὶς νὰ ἐκτιμήσει ἀκριβέστερα τὸν πλοῦτον τῶν ἐκφραστικῶν τῆς ἱκανότητων. Μάλιστα ὁ πλοῦτος αὐτὸς συχνὰ ὑπογραμμίζεται ἀπὸ τὴν παράθεση ἔργων ὅπου τὸ ἴδιον θέμα ἔχει ἀναπτυχθεῖ μὲ διαφορετικὴ τεχ-

νική, όχι όμως ποτέ για άπλη επίδειξη δεξιοτεχνίας, αλλά από την ανάγκη να διερευνηθούν οι πολλαπλές δημιουργικές δυνατότητες που οφείλει στην μαστοριά των δασκάλων της και στις προσωπικές της ρίζες.

Οι ρίζες αυτές ξεκινούν από την Χαλκίδα, από την πολιτεία που χρόνια τώρα διατρέχεται παλινδρομικά από το δαιμόνιο του Γιάννη Σκαριμπα, και η οποία έχει γεννήσει τόσες ποικίλες προσωπικότητες της νέας μας ζωγραφικής καθώς του Δ. Μυταρά και του Κ. Γεωργίου. Ειδικότερα οι ρίζες της Οικονομίδου αγκαλιάζουν μίαν όλκληρη οικογένεια άγιογράφων και ζωγράφων. Μά δεν περιορίστηκε στις γήινες και στις οικογενειακές τροφές, όπως δεν περιορίστηκε στις εργαστηριακές τροφές της Άνωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών. Άφομοιώνει σταθερά κάθε τι που μπορούν να δώσουν σήμερα σε ένα νέο καλλιτέχνη και τουτός ο τόπος και η εποχή μας και ιδίως το «φανταστικό μουσείο», για να θρέψει με την σειρά της εικόνες όπου το μελάνι πάει να γίνει ξανά σπέρμα και γάλα, αίμα και θάλασσα, «από την αρχή, στα μέτρα της καρδιάς».

(Περιοδικό «Ταχυδρόμος»), 10-10-65

Γ. Π. ΣΑΒΒΙΔΗΣ